

La Roca del Corb queda just per sota del Monestir i sobre el Tossal de Mullapans. Hi trobarem una dotzena de vies que arriben als 100 metres de longitud. La Serrat-Torras és una via de concepció moderna, totalment equipada, on haurem de combinar l'escalada lliure i artificial. Menció especial pel segon llarg, una preciosa placa vertical amb pressa petita i cantelluda... Tot un gaudi!!

Via: Serrat-Torras

• Zona: Montserrat – Roca del Corb

Dificultat: V+i Ae (MD-)Compromís: Baix

• Exposició: Baixa

• Llargària: 100 metres

Equipament: Via totalment equipadaMaterial: 14 cintes exprés i estreps

· Orientació: Est

Una mica d'història:

Aquesta via està dedicada a dos pioners manresans de l'escalada Montserratina: Lluís Serrat i Octavi Torras. Aquest dos escaladors formaven part d'un actiu grup del CECB, que aplegava a altres escaladors de renom com Jaume Caselles, Francesc Puigarnau o Celdoni Espunyes. Fou aquest grup qui durant els anys 30 i 40 realitzà unes quantes primeres excepcionals com ara la Normal del Trencabarrals, la Normal de la Mòmia o la Normal de la Momieta, vies que totes elles encara es recorren i que van ser tota una fita a la seva època.

Aproximació:

Des del Monestir prenem el camí que va cap a la Santa Cova. El seguim fins abans d'una corba força tancada. Ens desviem per un corriol (camí de l'aigua GR-96). Baixem pel camí fins tenir la Roca del Corb a la nostra dreta. Ens desviem, localitzem la via i prenem un corriol poc definit que ens deixa a peu de via.

L1(V i Ae)

La via s'inicia a una placa fàcil. Pugem uns 5 o 6 metres i comencem a flanquejar cap a la dreta. Hi ha un parell de passos en Ao fins que arribem a un clau on ja toca treure l'estrep. Creuem una placa fins atènyer una fissura que ens permet passar a la placa de més a la dreta. Ja en lliure escalem fins arribar a la reunió. 12 parabolts i 1 clau. 30 metres.

L2(V+)

Sortim de la reunió recte amunt per una placa amb roca de primera. Les presses són petites i cantelludes i juntament amb la verticalitat, fan d'aquest llarg tot un gaudi. A demés la tirada es troba perfectament equipada. Nosaltres hem escalat sempre per la dreta de les assegurances. 7 parabolts.25 metres.

L3(IV+ i Ae)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra superant uns ressalts. Trobarem un pont de roca una mica després de la primera assegurança. Ens situem a la dreta d'una fissura blanquinosa

i la seguim fins que el desplom ens barra el pas. Aleshores el superem amb 4 passos d'Ae. La sortida en lliure és fàcil però amb molt ambient. 6 parabolts i un pont de roca. 25 metres.

L4(IV+)

Sortim recte amunt per terreny fàcil fins situar-nos sota un darrer muret. Els passos per superar-ho són força macos. De seguida trobem la reunió per rapelar i una corda fixa que ens mena dalt del cim. És possible que aquesta tirada i l'anterior es puguin empalmar sense problemes. 2 parabolts.20 metres

Descens:

Creuem la Roca del Corb per un corriol que ens mena al camí de l'Aigua.

El que més m'ha agradat:

- Segon llarg preciós, amb molt bon canto i vertical.
- Tercer llarg distret, amb la petita pedalada i la sortida en lliure molt maca.

El que no m'ha agradat tant:

- En alguns trams la roca es dubtosa.
- Havíem llegit que és una via d'hivern i no ens ho ha semblat. El sol marxa cap a les onze i queda la paret a l'ombra i amb la roca freda... Millor anar-hi a la primavera o a la tardor